

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9200/2547

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัทดอกหญ้าโฮลดิ้ง จำกัด กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 156, ป.วิ.พ. มาตรา 232, ป.วิ.พ. มาตรา 223 ทวิ

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยที่ 3 ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์บางส่วน จำเลยที่ 3 ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเมื่อพ้นกำหนด 7 วัน ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 156 วรรคท้าย จึงเป็นอุทธรณ์คำสั่งที่ต้องห้ามตามกฎหมาย และอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นอุทธรณ์อย่างหนึ่งซึ่งศาลชั้นต้นมีอำนาจที่จะตรวจอุทธรณ์และมีคำสั่งให้ส่งหรือปฏิเสธไม่ส่งอุทธรณ์นั้นไปยังศาลอุทธรณ์ได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 232 ดังนั้นที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวและให้คืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์คำสั่งแก่จำเลยที่ 3 จึงเป็นการตรวจและมีคำสั่งปฏิเสธไม่ส่งอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ตามมาตรา 232 นั้นเอง คำสั่งศาลชั้นต้นชอบแล้ว

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงินตามสัญญากู้ยืมและสัญญาเบิกเงินเกินบัญชีโดยให้หักเงิน ซึ่งมีการชำระเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2541 จำนวน 6,742.46 บาท ชำระหนี้แก่โจทก์เสียก่อน หากไม่ชำระให้นำที่ดินโฉนดเลขที่ 85312 , 85313 , 77470 , 77471 ตำบลบางไผ่ (บางเชือกหนังฝั่งใต้) อำเภอภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร และที่ดินโฉนดเลขที่ 1046 ตำบลคลองขวาง (บางเชือกหนังฝั่งใต้) อำเภอภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้างออกขายทอดตลาดเพื่อชำระหนี้ หากไม่พอให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสามออกขายทอดตลาด ชำระหนี้จนครบถ้วนแก่โจทก์ ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 30,000 บาท จำเลยที่ 3 อุทธรณ์โดยยื่นคำร้องขอดำเนินคดีอย่างคนอนาถาในชั้นอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2545 อนุญาตให้จำเลยที่ 3 ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลแต่บางส่วนเฉพาะค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ ส่วนค่าธรรมเนียมนอกจากนี้ให้จำเลยที่ 3 นำมาชำระภายใน 15 วัน วันที่ 25 ตุลาคม 2545 จำเลยที่ 3 ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า จำเลยที่ 3 ยื่นอุทธรณ์คำสั่งเมื่อพ้นกำหนดตาม ป.วิ.พ. มาตรา 156 ให้ยกคำร้อง คืนค่าคำร้อง (ที่ถูกคืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์คำสั่ง) แก่จำเลยที่ 3 จำเลยที่ 3 อุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตาม ป.วิ.พ. มาตรา 223 ทวิ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาจะต้องวินิจฉัยตามที่จำเลยที่ 3 อุทธรณ์ว่า เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยที่ 3 ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลบางส่วน จำเลยที่ 3 ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นต่อศาลอุทธรณ์เป็นหน้าที่ของศาลอุทธรณ์ที่จะมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องฉบับนี้ ศาลชั้นต้นไม่มีอำนาจสั่งอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งจึงเป็นการไม่ชอบนั้น เห็นว่า เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยที่ 3 ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลให้แต่เฉพาะบางส่วนเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2545 จำเลยที่ 3 มีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อศาลอุทธรณ์ได้ภายในกำหนด 7 วัน นับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งตาม ป.วิ.พ. มาตรา 156 วรรคท้าย เมื่อจำเลยที่ 3 ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อศาลชั้นต้นวันที่ 25 ตุลาคม 2545 ซึ่งเป็นการยื่นเมื่อพ้นกำหนด 7 วัน ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 156 วรรคท้าย แล้วจึงเป็นอุทธรณ์คำสั่งที่ต้องห้าม

ตามกฎหมายและอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นอุทธรณ์อย่างหนึ่งซึ่งศาลชั้นต้นมีอำนาจที่จะตรวจอุทธรณ์และมีคำสั่งให้ส่งหรือปฏิเสธไม่ส่งอุทธรณ์นั้นไปยังศาลอุทธรณ์ได้ ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 232 ดังนั้น ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวและให้คืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์คำสั่งแก่จำเลยที่ 3 จึงเป็นการตรวจและมีคำสั่งปฏิเสธไม่ส่งอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลอุทธรณ์ตามมาตรา 232 นั้นเอง คำสั่งศาลชั้นต้นชอบแล้ว พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ.

องค์คณะ

มนตรี ยอดปัญญา · วิบูลย์ มีอาสา · ประจักษ์ เกียรติอนุพงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/9200/2547>